

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับการสอน
โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ*
A Comparison of Learning Achievement in Thai Language
on the Topic of Words with Ban, Bun Among Grade 3
Students at Boonkhumratbamrung School, Pathum Thani
Province, Taught Using the TGT Cooperative Learning
Technique and the Conventional Teaching Method

มณฑา วิริยางกูร และสมลวรรณ เสนีย์วงศ์ ณ ออยุธยา
Montha Wiriyangkul and Tamolwan Saneewong Na Ayutthaya
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathumtani, Thailand
Corresponding Author, E-mail: montha.wi@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ ป.3/1 และ ป.3/2 ที่ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น รูปแบบการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติ

*ได้รับบทความ: 27 มีนาคม 2567; แก้ไขบทความ: 20 สิงหาคม 2567; ตอปรับตีพิมพ์: 11 พฤศจิกายน 2567
Received: March 27, 2024; Revised: August 20, 2024; Accepted: November 11, 2024

ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง บัน บรร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียน; การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT; การสอนแบบปกติ

Abstract

The purposes of this research were; 1) compare the post-learning achievement in the Thai language subject on the topic of words with Ban, Bun among Grade 3 students at Boonkhumratbamrung School, taught using the TGT cooperative learning technique versus the conventional teaching method, 2) compare the learning achievement in the Thai language on the topic of words with Ban, Bun among Grade 3 students at Boonkhumratbamrung School against the 70% criterion. The study population consisted of Grade 3 students at Boonkhumratbamrung School during the first semester of the 2023 academic year. This is a quantitative research study. The sample group comprised two Grade 3 classrooms, Class 3/1 and Class 3/2, selected through probability sampling using a simple random sampling method. The research instruments included a learning management plan and an achievement test. The statistical methods used for data analysis were percentage (%), mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and t-test analysis.

The results revealed that:

1. The learning achievement in the Thai language topic "Words with Ban, Bun" among Grade 3 students taught using the TGT cooperative learning technique was significantly higher than that of students taught using the conventional teaching method, at a statistical significance level of .05.

2. The learning achievement in the Thai language "Words with Ban, Bun" among Grade 3 students at Boonkhumratbamrung School, after being taught using the TGT cooperative learning technique, was significantly higher than the 70% criterion, at a statistical significance level of .05.

Keywords: Learning Achievement; Cooperative Learning with TGT Technique; Conventional Teaching Method

1. บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นความต้องการและความรู้สึกซึ่งคำในภาษาไทยประกอบด้วยเสียงรูปพยัญชนะสระวรรณยุกต์และความหมายส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษานอกจากนี้คำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษาซึ่งต้องใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคลภาษามีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาตามสภาพวัฒนธรรมสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้น การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่วมีวิจารณญาณ (นันทา บรรณวรรณ, 2561, หน้า 3)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 9) เห็นความสำคัญของภาษาไทย จึงกำหนดให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระหลัก 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดี

และวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ มีความสอดคล้องกับสถาบันภาษาไทย (2565, หน้า 19) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาไทย การเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเพื่อสื่อความหมายให้ถูกต้องและเข้าใจตรงกันแล้ว ยังเป็นการแสดงถึง การตระหนักและรักษาสืบสานภาษาไทยอีกประการหนึ่งด้วย

จากการลงพื้นที่ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของผู้วิจัย ณ โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย ซึ่งจากการฝึกปฏิบัติการสอนพบว่า ด้าน การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลไม่น่าพึงพอใจ โดยเฉพาะทักษะการเขียนคำที่ใช้ บัน และบรร โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังเขียนคำที่ใช้ บัน และบรร ผิดเนื่องจากไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังขาดเทคนิควิธีการสอนเฉพาะเรื่องที่มากกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียน

จึงส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจหลักการเขียนรวมทั้งการนำคำไปใช้ ด้วยปัญหาดังกล่าวที่พบนักเรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อพิจารณารายงานผลความสามารถและทักษะการเขียนสะกดคำที่ใช้บัน บรร ครึ่งที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง พบว่า ผลประเมินความสามารถและทักษะการเขียนสะกดคำที่ใช้บัน บรร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ร้อยละ 48.60 รองลงมา คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ร้อยละ 47.00 และต่ำสุดคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ร้อยละ 43.44 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทั้งสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการทดสอบต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ทั้ง 3 ห้อง จึงกล่าวได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ใช้บัน บรร

อนึ่งเทคนิควิธีการสอนของครูนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมในนักเรียนเกิดการเรียนรู้และพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ TGT (Team-Games Tournament) นับว่าเป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียนได้ และสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้สึกลบเบื่อหน่าย ดังที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 177-195) และธนพร ดวงพรกชกร (2559) กล่าวว่า การร่วมมือกันเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นกลุ่ม TGT (Team-Games Tournament) เป็นการ

จัดการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นกลุ่มมีลักษณะคล้ายวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบกลุ่มสัมฤทธิ์ เพียงแต่มีการใช้เกมเป็นกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้สมาชิกทุกคนช่วยกันในการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันเกมที่ผู้สอนกำหนดตามใบงานและอธิบายวิธีการแก้ปัญหาโจทย์ต่างๆ ให้ทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนนั้นๆ แต่ในขณะที่แข่งขันเกมจะไม่อนุญาตให้สมาชิกที่เหลือเข้าไปให้ความช่วยเหลือเพราะสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบที่จะพยายามทำให้ตนเองชนะการแข่งขันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ผู้วิจัยสนใจการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team-Games Tournament) เพราะเทคนิคการเรียนนี้สามารถนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยได้ดีดังงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าเทคนิค TGT ไปใช้กับนักเรียนหลายระดับและหลายสาขาวิชา แล้วพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ เช่น สารสิน เล็กเจริญ และสมพร ร่วมสุข (2556, หน้า 132-143) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ เฉลิม เพิ่มนาม (2560) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และสุพัตรา ไพบุลย์วัฒนกิจ (2561) ได้วิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำใน

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติทั้งสิ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจซึ่งได้มีผู้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้กับนักเรียนแล้วได้ผลดีและเกิดประสิทธิภาพกับการเรียนรู้ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย อันจะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาไทยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ Two group pretest-posttest design คือ มี การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง O₁-----X-----O₂
 กลุ่มควบคุม O₃-----~X-----O₄

O₁ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ก่อนได้รับการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

X หมายถึง จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

O₂ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

~X หมายถึง จัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ

O₃ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ

O₄ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร หลังได้รับการ

จัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียนมีนักเรียนรวมทั้งหมด 93 คน และกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ กลุ่มควบคุม ห้อง ป.3/1 มีนักเรียนจำนวน 30 คน และกลุ่มทดลอง ห้อง ป.3/2 มีนักเรียนจำนวน 30 คน ที่ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น รูปแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งหมด 2 เครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 2 แผน แผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ จำนวน 2 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร แบบปรนัย 3 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ จำนวนทั้งสิ้น 4 แผน หลังจากสร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อการตรวจ

สอบความเหมาะสม และความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และระยะเวลาที่ใช้สอน ตลอดจนภาษาที่ถูกต้อง และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาและทดลองผลการวิจัยได้ ซึ่งผลการประเมิน พบว่าแผนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ย 4.95 และแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ย 4.75ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านในการตรวจหาคุณภาพ เพื่อหาดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร IOC มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้ และจากการวิเคราะห์ พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนมีค่า IOC เท่ากับ 1.0 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลและมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับคุณครูประจำชั้นและคุณครูประจำวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้สำหรับการทดลอง 2) ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติ ก่อนที่จะทดสอบความรู้หลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 และ 3) หลังการทดสอบ ผู้วิจัยบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นจึงรวบรวมคะแนน

เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยผลของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรรรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการจัดการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ

คะแนนเต็ม	ห้อง	\bar{X}	N	S.D.	df	t	Sig.
10	ควบคุม	4.73	30	1.11	57.365	-11.75*	.00
	ทดลอง	8.30	30	1.23			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า Sig < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนที่ได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติเท่ากับ 8.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23 และซึ่งสูงกว่าคะแนน

เฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ของกลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับ 4.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11 กล่าวคือ หลังการจัดการจัดการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการ

จัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรรรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรรรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงกับเกณฑ์ร้อยละ 70

N	\bar{X}	df	t	Sig.
30	8.30	29	5.76	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า Sig < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการจัดการเรียนรู้เรื่อง บัน บรรร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนพร ดวงพรกชกร (2559, หน้า 5) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า 1) ผล

สัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมมีความเห็นเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในระดับมาก จากผลการวิจัยจึงสามารถอภิปรายได้ว่า จากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT นักเรียนมีพฤติกรรมในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ในระหว่างเรียน เช่น นักเรียนมีความร่าเริง สนุกสนาน และกระตือรือร้นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา เป็นต้น แต่นักเรียนจะแสดงอาการเบื่อหน่ายเมื่อต้องทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกทักษะด้วยตนเอง สอดคล้องกับเฉลิม เพ็ญนาม (2560, หน้า 104) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

เป็นการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุขมีการจัดกิจกรรม การเกมการแข่งขัน โดยจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนที่ความสามารถในด้านการเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้นที่เข้าร่วมการแข่งขัน นอกจากนี้ จากการสังเกต เห็นพฤติกรรมช่วยเหลือซึ่งกันในระหว่างการแข่งขัน เช่น นักเรียนระดับเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนระดับปานกลางและอ่อน ในการแข่งขันเขียนคำศัพท์ที่ใช้ บัน บรร เพื่อไม่ให้เพื่อนเขียนคำได้ถูกต้อง โดยระหว่าง การช่วยเหลือนักเรียนระดับเก่งมักพูดให้กำลังใจและไม่สนใจการแข่งขันระหว่างกลุ่มอื่น เป็นต้น กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันหรือพึ่งพาอาศัยกัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม เพิ่มนาม (2560, หน้า 99-100) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกด

คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกอยู่ในระดับมาก และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายเพิ่มเติมได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้ง 6 ขั้นตอนนั้น ได้ส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มเก่งปานกลาง และอ่อนได้พึ่งพาซึ่งกันและกัน ระดมสมองสรุปความรู้ และให้กำลังใจเพื่อลดความท้อแท้ด้านการเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้นในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับญานิสรา นิยมหอม (2564, หน้า 98) ที่ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม มีความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผลงานของกลุ่มมีประสิทธิภาพดี อีกทั้งจากการสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ก่อเกิดความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผลงานของกลุ่มมีประสิทธิภาพดี นับว่าสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนได้และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1.1 การจัดการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม ครูจะต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสม และคอยเร่งกระตุ้นนักเรียน เพื่อให้ปฏิบัติกิจกรรมให้ทันเวลา

1.2 ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ให้เข้าใจทุกขั้นตอน จนเกิดความชำนาญ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

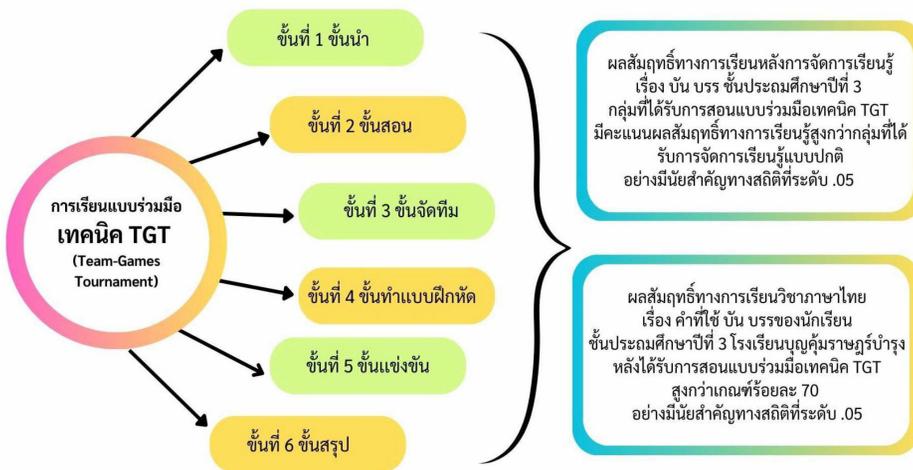
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผ่านรูปแบบการบูรณาการสอนร่วมกับรายวิชาอื่นและระดับชั้นอื่นด้วย

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะอื่นอีก เช่น การอ่าน หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี เป็นต้น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของผู้เรียน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team-Games Tournament) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละ 4-5 คน คณะความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 โดยภาระงานของกลุ่มคือหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันตอบคำถาม ซึ่งเป็นคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับเนื้อหาในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน ครูจะประกาศคะแนนผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดและกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชี้นำ 2) ชี้นสอน 3) ชี้นจัดทีม 4) ชี้นทำแบบฝึกหัด 5) ชี้นการแข่งขัน เป็นการตอบคำถามเนื้อหาจากบทเรียน และ 6) ชี้นสรุป ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ครุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2551). *คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียงความ ย่อความและสรุปความช่วงชั้นที่ 2-4*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
- เฉลิม เพิ่มนาม. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ญาณิศา เนียมหอม. (2564). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนปกติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนพร ดวงพรกขกร. (2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทา บรรณวรรณ. (2561). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพรหมสาคร ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอล.ที.เพรส.
- สถาบันภาษาไทย. (2565). *คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สารสิน เล็กเจริญ และสมพร ร่วมสุข. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 132-143.
- สุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

